

“ Itampa sunkiai išveriamas.

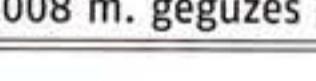
Guliausi ir keliausi su juodomis mintimis.

Nusivylusiai Apeliacinio teismo sprendimui klaipėdiete I.Rinaus vakar vėl sužvito vičius, kad jos dukte Luisa nebus išsiusta į Vokietiją.

14 p.

dienos skaičius

LIETUVOS rytas

rytas.lt

NEPRIKLAUSOMAS ŠALIES DIENRAŠTIS DEVYNOLIKTIEJI LEIDIMO METAI NR.101 (5266)

2008 m.
gegužės 7 d.,
trečiadienis

Kaina 2,50 Lt

Žymuji kapinių artojų išgarsino ir telyčios

Su Seimo nariu susidėsi – tik bédos turėsi. Šią lietuvišką taisykę parlamentaro Jono Ramono dėka sužinojo net Prancūzijos ūkininkai, prekiaujantys galvijais.

Vytautas BRUVERIS
LR korespondentas

„Kvailas buvau, nemuštas. Patiekėjau ir per gerą širdį nukenčiai“, – kartu su Prancūzijos valstiečiais dūsavo Lietuvos veterinarijos akademijos pro-

G. Einikis siautė su savo drauge

Buvęs garsus krepšininkas G. Einikis neisbrenda iš skandalų.

Šikart jis Klaipėdos naktiniame klube apstumdė moterį, įželdinėjė jos drauga užsienietį, pasipriešino apsaugininkams, grasiuoju nužudyti ir juos, ir klubo savininką.

Policijoje surakintomis rankomis atsidurė ne tik G. Einikis, bet jo draugė J. Narmontienė (nuotr.). Si iргi mojavo kumščiais, savaide-

12 / 2008 m. gegužės 7 d.

būstas

LIETUVOS rytas

www.rockwool.lt

ROCKWOOL®

GYVENKIME ŠILTAI

Dizaineriui mažiausiai rūpi garsus jo vardas

„Nenorėčiau, kad straipsnis apie mane prasidėtų žodžiais: „Žymaus lenktynininko sūnus...“ – prieš pokalbių paprašė legendinio lenktynininko Stasio Brundzos sūnus dizaineris Juozas Brundza.

Aušra POCIENĖ
LR korespondentė

31-erių dizaineris mažiausiai norėtu būti pristatomas būtent taip. „Tėvas – lenktynininkas, aš – dizaineris. Darbuojamės skirtinėse sferose“, – nukrito jaunesnysis S. Brundzos sūnus.

Dizaino pasaulyje J. Brundza – ne naujokas. Jis ne kartą buvo apdovanotas įvairių tarptautinių dizaino konkursų prizais. Kartu su kolega Gedimina Stoškumi jis įkūrė pramoninio dizaino studiją LTD, Vilniaus dailės akademijos Dizaino katedroje dėsto projektavimą.

Nuolat tarptautinėse baldų parodos dalyvaujančios J. Brundzo šiuo metu ruošiasi su kolegomis savo kūrinius pristatyti šiuolaikiškių baldų parodoje ICFF Niujorke.

– Jūsų kabykla „Auga“ sužavėjo tarptautinę garsių dizainerių komisiją, jai skirtą pirmoji vieta dizaino konkurse „Neformat“, vykusiamė baldų parodoje Vilniuje. Kaip atsirado šio kūrinio idėja?

– Turbtū kiekvienas prisimeina, kaip vaikystėje ant durų stakčius mama, tėtis ar seneliai brėždavo brūkšnelius, žyminius vaikų ugį. Iš pradžių jie būdavo visai žemai, vėliau kildavo kartu su vaikais.

Ši prisiminimą ir įkūnijau kūrinyje. Kiekvienas šeimos narys gali turėti savo „šaką“ – kabliuką, kurio padėtis „šeimos medyje“ keičiasi atsižvelgiant į tai, kaip greitai auga atžalos.

Kabyklos kabliukai, kitaip nei iprastose kabyklose, išdėstyti taip, kad kiekvienam vaikui būtų patogu kabinti drabužių pagal jo ugį. Ant kiekvienos šakos galia būti užrašomas vardas arba prikabinamas pakabutis su vardu, nuotrauka ar piešinu.

– Ši kabykla greitai rado pirkėjų, ėmėtės ją gaminti. Tačiau Lietuvoje dažnai būna kitaip – daugybė gerų dizainerių idėjų taip ir netampa gaminiais. Vyrauja nuomonė, kad turime daug gabių dizainerių, tačiau pramonei jų nereikia.

– Pastaruoju metu situacija keičiasi į gera – vis labiau domimiši dizainu. Lietuvoje iš tiesų nėra išplėtota pramonė, kuriai būtų reikalingas dizainas, išskyrus, žinoma, baldų pramonei.

Apskritai pas mus visi verda savo sultyse. Mokslininkai nebendradarbiauja su gamintojais, gamintojai nežino, ką daro dizai-

“ Béda ta, kad dizainas Lietuvoje vis dar suvokiamas kaip prabangos dalykas.

J. Brundza

neriai, ir atvirkščiai. Trūksta tarpusavio ryšio.

– Ar jums pačiam svarbios technologinės, funkcinės kurių daiktų savybės?

– Tai neatisejami nuo kūrybos. Tačiau, kad ir koks daiktas būtų, jis turi būti įperkamas.

– Bet daugelis dizainerių mano, kad Lietuvoje dizainas nepakankamai vertinamas.

– Zinau, kad gamintojai apie dizainerius taip pat nerā labai geros nuomonės. Jie sako, kad lietuvių dizaineriai iš karto nori daug užsidirbti ir tapti ižymybėmis, tačiau nieko nenutuokia apie gamybos technologijas.

Manau, kad ir vien, ir kitų žodžiuose yra dalis tiesos.

Béda ta, kad dizainas Lietuvoje vis dar suvokiamas kaip prabangos dalykas. O iš tiesų jis yra gana svarbi visos ekonomikos dalis. Pavyzdžiu, danų, suomių, italių dizainas yra jų nacionalinis turtas.

Lietuvoje tik dabar pradeda keistis požiūris į dizainą. Smaugu, kad žmonės nori turėti lietuviško dizaino daiktu. Kaina jau nebéra svarbiausias dalykas.

Kaip vis labiau dominasi gera lietuviška muzika, taip vis populiarija ir lietuviškas dizainas.

– Iš ko šiandien Lietuvoje pragyvena dizaineriai?

– Kuriame visuomeninius interjerus, prekybinę įrangą. Dabar bandome kurti pramoniniu būdu gaminamų daiktų dizainą. Tiesiog dirbame savo darbą ir jo tikrai netruksta. Labiausiai trūksta laiko.

– Ši kabykla greitai rado pirkėjų, ēmėtės ją gaminti. Tačiau Lietuvoje dažnai būna kitaip – daugybė gerų dizainerių idėjų taip ir netampa gaminiais. Vyrauja nuomonė, kad turime daug gabių dizainerių, tačiau pramonei jų nereikia.

– Pastaruoju metu situacija keičiasi į gera – vis labiau domimiši dizainu. Lietuvoje iš tiesų nėra išplėtota pramonė, kuriai būtų reikalingas dizainas, išskyrus, žinoma, baldų pramonei.

Apskritai pas mus visi verda savo sultyse. Mokslininkai nebendradarbiauja su gamintojais, gamintojai nežino, ką daro dizai-

